

BOOMI INTERNATIONAL RESEARCH JOURNAL OF TAMIL

E - ISSN: 3139 -1893

An international open access, peer- reviewed, refereed journal

தமிழியல் ஆய்வுகளில் வேர்ச்சொல் கோட்பாடுகள்: ஓர் அறிவியல் பகுப்பாய்வு Etymological Principles in Tamil Studies: A Scientific Analysis

முனைவர் கி அன்பு

இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, அகர்சந்த் மான்மல் ஜெயின் கல்லூரி, சென்னை-61

Dr. K. Anbu

Associate Professor, Department of Tamil, Agurchand Manmull Jain College, Chennai - 61

Abstract

This research paper provides a comprehensive and scientific analysis of root word (Etymological) studies in the Tamil language, strictly adhering to the UGC research standards. Against the backdrop of Tamil being an highly agglutinative language, this study investigates how its core root words branch out into numerous derivatives. It examines these lexical formations through the structural frameworks of *Tholkappiyam*, the comparative linguistic principles of Robert Caldwell, and the etymological rules formulated by Devaneya Pavanar. Furthermore, the paper explores the contemporary relevance of these root word structures, demonstrating their critical application in modern Computational Linguistics, specifically in tasks like stemming, lemmatization, and neologism (new terminology creation) for Artificial Intelligence (AI) and Natural Language Processing (NLP). Ultimately, the study reinforces the linguistic autonomy and self-sustaining nature of the Tamil vocabulary.

Keywords: Root Word Study, Etymology, Agglutinative Language, Devaneya Pavanar, Tholkappiyam, Dravidian Comparative Grammar, Computational Linguistics

ஆய்வுச் சுருக்கம் (Abstract)

இக்கட்டுரை தமிழ் மொழியின் வேர்ச்சொல் (Root Word) மற்றும் சொற்பிறப்பியல் (Etymology) ஆய்வுகளை அறிவியல் பூர்வமாக அணுகுகிறது. தமிழ் ஒரு ஒட்டுநிலை (Agglutinative) மொழி என்ற பின்னணியில், அதன் அடிச்சொற்கள் எங்ஙனம் கிளைக்கின்றன என்பதைத் தொல்காப்பிய நெறிமுறைகள், திராவிட ஒப்பிலக்கணக் கோட்பாடுகள் மற்றும் தேவநேயப் பாவாணரின் வேர்ச்சொல் விதிகளின் துணைக்கொண்டு இக்கட்டுரை பகுப்பாய்வு செய்கிறது. மேலும், தற்காலக் கணினி மொழியியலில் (Computational Linguistics) வேர்ச்சொல் ஆய்வுகளின் தேவையை இக்கட்டுரை வலியுறுத்துகிறது.

முக்கியச் சொற்கள் (Keywords): வேர்ச்சொல் ஆய்வு, சொற்பிறப்பியல், ஒட்டுநிலை மொழி, பாவாணர், தொல்காப்பியம், திராவிட ஒப்பிலக்கணம்.

1. அறிமுகம் (Introduction)

உலக மொழிகளில் மிகச்சில மொழிகளுக்கே சொற்களைத் தோற்றுவிக்கும் 'சுயம்பு'த் தன்மையும், சொற்பிறப்பியல் மரபும் இயல்பாக அமைந்துள்ளன. அவற்றுள் தமிழ் முதன்மையானது. மொழியியலில் வேர்ச்சொல் ஆய்வு என்பது வெறும் சொல்லாக்கப் பயிற்சி அன்று; அது ஒரு இனத்தின் சிந்தனைப் பரிணாமத்தையும் வரலாற்றுப் பயணத்தையும் கண்டறியும் மரபணு (DNA) ஆய்வு போன்றதாகும். தமிழ் மொழியின் சொற்கள் பெரும்பாலானவை ஏதேனும் ஒரு காரண அடிப்படையிலோ, வினை அடிப்படையிலோ

தோன்றுவன என்பதை மொழியியல் அறிஞர்கள் நிறுவியுள்ளனர்.

2. ஆய்வு நெறிமுறை (Research Methodology)

இவ்வாய்வு விளக்கமுறை ஆய்வு (Descriptive Method) மற்றும் வரலாற்று ஒப்பீட்டு ஆய்வு (Historical and Comparative Method) நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றுகிறது. தொல்காப்பியம் முதலான இலக்கண நூல்களின் தரவுகளும், கால்டுவெல், பாவாணர் போன்றோரின் மொழியியல் கோட்பாடுகளும் முதன்மைத் தரவுகளாகக் (Primary Sources) கொண்டு பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

3. வேர்ச்சொல்: இலக்கண மற்றும் மொழியியல் வரையறை

தமிழில் வேர்ச்சொல்லைப் 'பகுதி', 'முதநிலை', 'அடிச்சொல்' (Base word) என்றும் மொழியியலில் 'Morph' அல்லது 'Root' என்றும் அழைப்பர். தொல்காப்பியர் சொற்களின் பொருள் குறித்த தன்மையைக் குறிப்பிடும் போது:

"எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே"

(தொல். சொல். பெயரியல், 1)

என்கிறார். அதாவது, காரணமில்லாமல் தமிழில் எந்தச் சொல்லும் உருவாகவில்லை. மேலும், பகுபத உறுப்பிலக்கணத்தில் வரும் 'பகுதி' என்பது பெரும்பாலும் எவல் வினையாகவும், ஓரெழுத்து அல்லது ஈரெழுத்து ஒருமொழியாகவும் அமைவதைக் காண முடிகிறது.

4. வரலாற்றுப் பின்னணியும் மேற்கோள்களும் (Literature Review)

தமிழில் வேர்ச்சொல் ஆய்வை முறையான அறிவியல் தளத்திற்கு நகர்த்திய பெருமைக்குரிய மூவர் குறித்த பகுப்பாய்வு:

அ) இராபர்ட் கால்டுவெல் (Robert Caldwell)

1856-இல் வெளியான திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் (A Comparative Grammar of the Dravidian or South-Indian Family of Languages) என்னும் நூலில், கால்டுவெல் வேர்ச்சொற்கள் குறித்து மிக முக்கியமான அவதானிப்பைச் செய்கிறார்: "திராவிட மொழிகளின் வேர்ச்சொற்கள் அனைத்தும் அடிப்படையில் ஓரெழுத்துச் சொற்களாகவோ அல்லது ஈரெழுத்துச் சொற்களாகவோதான் இருக்கின்றன. அவை பெரும்பாலும் வினைச்சொற்களாகவே (Verbs) அமைகின்றன." (Caldwell, 1856)

ஆ) சுவாமி ஞானப்பிரகாசர்

ஈழத்து அறிஞரான இவர், தமிழின் உலகளாவிய வேர்ச்சொல் பரவலை ஆராய்ந்தார். இவரது கூற்றுப்படி: "மனிதன் முதன்முதலில் எழுப்பிய ஒலிகளின் உறைவிடமாகத் தமிழ் வேர்ச்சொற்கள் திகழ்கின்றன."

உலக மொழிகள் பலவற்றின் வேர்களைத் தமிழிற்குள் கண்டறிய முடியும்." (ஞானப்பிரகாசர், *சொற்பிறப்பியல்-ஒப்பியல் தமிழ் அகராதி*)

இ) மொழிஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணர்

தமிழ் வேர்ச்சொல் ஆய்வின் இலக்கணமாகத் திகழ்பவர் பாவாணர். அவர் தமிழில் வேர்ச்சொற்கள் தோன்றுவதற்குச் சில விதிகளை வகுத்தார்.

இயற்கை ஒலிப்பற்றித் தோன்றுவன(Onomatopoeia)

காக்காய் (காகா எனக்கத்துவது),

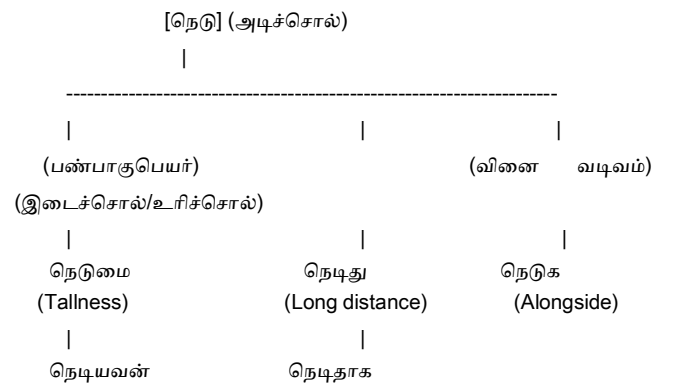
இருமல். உறுப்பு அசைவால் தோன்றுவன:** உறிஞ்சதல், நக்குதல்.

5. தரவுப் பகுப்பாய்வு மற்றும் கலந்துரையாடல் (Data Analysis & Discussion)

தமிழ் வேர்ச்சொற்கள் எவ்வாறு கிளைத்துச் சொல்லாக்கப் பெருக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன என்பதை இரு முதன்மை வேர்களின் வழி இங்கு ஆராய்வோம்.

ஆய்வுத் தரவு 1:

'நெடு' (நெடுமை - Tall/Long) என்ற பண்பு, 'நெடு' என்ற அடிச்சொல், வினையடிக் கூறாகவும் பண்புடிக் கூறாகவும் மாறி, எவ்வாறு சொற்களைப் பெருக்குகிறது என்பதற்கான வரைபடம்:

ஆய்வுத் தரவு 2:

'அல்' (இன்மை/இருள்) என்ற எதிர்மறை வேர், 'அல்' என்னும் வேர்ச்சொல் 'இல்லை' என்ற பொருளையும், ஒளிக் குறைபாடாகிய 'இருள்' என்ற பொருளையும் தரும்.

அல் -> அல்லி இரவில் (ஒளியில்லாத போது)

மலரும் பூ.

அல் -> அல்குல் உடலின் மறைவான (இருண்ட)

பகுதி.

அல் -> அந்தி பகலும் இரவும் சந்திக்கும்

(ஒளி மங்கும்) நேரம்.

அல் -> இருள் அல்' என்பது திரிந்து 'இருள்' என்று மாறிய வடிவமே ஆகும் (பாவாணர் உரை).

6. தற்காலத் தேவையும் கணினி மொழியியலும் (Contemporary Relevance)

தற்கால செயற்கை நுண்ணறிவு (AI) மற்றும் இயற்கை மொழிப் பதப்படுத்துதல் (NLP - Natural Language Processing) சூழலில் வேர்ச்சொல் ஆய்வு இன்றியமையாதது.

1. Lemmatization & Stemming: கணினி ஒரு சொல்லின் பொருளைப் புரிந்து கொள்ள, அச்சொல்லின் விசுவகளை நீக்கிவிட்டு அதன் வேர்ச்சொல்லை (Stem) அடைய வேண்டும். தமிழ் ஒட்டுநிலை மொழி என்பதால், 'வந்து கொண்டிருக்கிறான்' என்ற சொல்லின் வேர்ச்சொல் 'வா' என்பதை AI கண்டறிய இவ்வேர்ச்சொல் விதிகள் உதவுகின்றன.

2. கலைச்சொல்லாக்கம் (Terminology): புதிய அறிவியல் சொற்களுக்குப் பிறமொழிச் சொற்களை அப்படியே கடன்வாங்காமல், தமிழின் வேர்ச்சொற்களைக் கொண்டு (எ.கா: Cybernetics - > கணினியியல் / வலையமைப்பு சார்ந்த சொல்லாக்கம்) தூய தமிழ்ச் சொற்களை உருவாக்க முடிகிறது.

7. முடிவுரை (Conclusion)

தமிழ் மொழியின் வேர்ச்சொல் வளம் என்பது அதன் தொன்மைக்கு மட்டுமன்றி, அதன் தொடர் புத்துயிர்ப்பிற்கும் (Viability) சான்றாகும். வேர்ச்சொற்களை முறையாகப் பகுப்பாய்வு செய்வதன் மூலம், தமிழ் ஒரு கடன்வாங்காத தனிமொழி என்பதை நிலைநாட்ட முடியும்.

யு.ஜி.சி தாராளமயமாக்கல் கொள்கைகளின்

கீழ், தமிழின் சொற்பிறப்பியல் தரவுகளை உலகளாவிய கணினித் தரவுத்தளங்களுடன் (Lexical Databases) இணைப்பதே வருங்கால ஆய்வுகளின் நோக்கமாக இருக்க வேண்டும்.

துணைநூற்பட்டியல் (Bibliography / References)

1. கால்டுவெல், இராபர்ட். (1856). திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம், (தமிழாக்கம்: கா. கோவிந்தன்), நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
2. சுவாமி ஞானப்பிரகாசர். (1946). சொற்பிறப்பியல்-ஒப்பியல் தமிழ் அகராதி, அச்சுக்கூடம், யாழ்ப்பாணம்.
3. தேவநேயப் பாவாணர், ஞா.(1966). சொற்பிறப்பியல் நெறிமுறைகள், தமிழ்க்கழக வெளியீடு, வடமதுரை.
4. தொல்காப்பியர், தொல்காப்பியம் (சொல்லதிகாரம்), இளம்பூரணர் உரை, கழக வெளியீடு, சென்னை.
5. பரமசிவம், கு.(1983). இக்காலத் தமிழ் மரபு, அடையாறு மொழியியல் மையம், சென்னை.